

Zomaar een werkdag

Geschreven door

Miny Vroegindewey

Titel: Zomaar een gewone werkdag

Thema: Pesten op de werkvloer met fatale afloop.

Tijdsduur: 20 a 30 minuten

Plaats van handeling: Productiehal van willekeurig bedrijf

Personages:

Barry Breemers

Hij is een vrijgezel, die bij zijn familie op het woonwagenkamp woont.

Hij is niet bepaald een vlotte man met zijn grote bril en is nogal verlegen en teruggetrokken.

Volgens zijn collega's is hij een "stiekemer" die het achter de ellebogen heeft en hij wordt dagelijks gepest op zijn werk vanwege zijn afkomst en teruggetrokken gedrag.

Ploegbaas Visscher

Hij kijkt liever de andere kant op en voor hem telt alleen productie.

Hij is niet echt geïnteresseerd in het welzijn van zijn medewerkers.

Eddy

Collega en een macho figuur, wiens pesterijen tegen Barry een steeds grimmiger karakter krijgen.

Hij is een intimiderende dominante man met een zeer bekrompen denkwijze, die ook nogal racistisch uit de hoek kan komen.

Ronald

Collega en een nogal jolige figuur, die altijd grappen maakt ten koste van Barry.

Sjoerd

Collega. Hij vindt de pesterijen tegen Barry wel eens te ver gaan en zegt daar ook wel wat van, maar echt actie ondernemen durft hij niet.

Twee ambulancebroeders en twee politiemannen.

Nieuwslezer

Samenvatting van het verhaal:

Barry Breemers wordt elke dag op bijzonder gemene manier gepest door zijn collega's op de fabriek. Zijn pesters zijn Eddy en Ronald.

Eddy is bijzonder dominant en bepaalt de sfeer in de groep en maakt de dienst uit.

Barry komt oorspronkelijk van het woonwagenkamp, en wordt dagelijks gepest vanwege zijn afkomst. Collega's zien in hem niet meer dan een asociale "kamper" die natuurlijk steelt, zich bezig houdt met hennepteelt en wapenhandel, zich nooit wast, kortom te vies is om beet te pakken. Barry zegt nooit iets terug, daar is hij te verlegen voor en hij is heel bang zijn baan kwijt te raken. Hij zorgt mede voor het onderhoud van zijn familie.

Hij woont met zijn moeder en jongere broers en zussen op het woonwagenkamp.

Op zijn werk en inzet is niets aan te merken, en op zijn gedrag nog minder, want hij is altijd even vriendelijk en beleefd. De pesterijen worden steeds grimmiger en gemener en op een dag escaleert de boel en slaat Barry letterlijk keihard terug met alle fatale gevolgen van dien.

Het pesten uit zich op verschillende manieren: rotopmerkingen over woonwagenbewoners, bril afpakken zodat Barry weinig ziet en zodra Visscher in de buurt komt, de bril snel teruggeven en niet te vergeten de ontelbare keren dat Barry in het toilet wordt opgesloten.

Na de zoveelste rotopmerking over zijn afkomst, slaan bij Barry de stoppen door en vliegt Eddy en Ronald aan, hij deelt een fatale dreun uit en die kost Eddy echter het leven.

Hij overlijdt onderweg naar het ziekenhuis en Barry wordt gearresteerd en later ook veroordeeld wegens doodslag.

De bedoeling is om een discussie op te roepen en toeschouwers op confronterende wijze aan het denken te zetten over pesten op het werk.

Scène 1

In de productiehal van de fabriek zijn drie mannen Eddy, Ronald en Sjoerd aan het werk. Zij pakken koekjes in en hebben elkaar het nodige te vertellen. Eddy voert de boventoon. Aan de andere kant van het toneel doet Barry ondertussen verwoede pogingen om zich te bevrijden uit het toilet, waarin hij opgesloten is. Hij wurmt uiteindelijk de deur open en weet zich te bevrijden.

Eddy: *(met veel rumoer)*

“He, hé, waarom duurt het weekeinde toch altijd zo verschrikkelijk kort? Voor je het weet is het weer maandag en moet je weer aan het werk. Neen, dan hebben die steuntrekkers het heel wat gemakkelijker dan wij of niet soms. Ze hoeven hun hand maar op te houden en krijgen zomaar geld en daar moeten wij wel vroeg ons bed voor uit.”

Ronald: *(instemmend)*

“Net wat je zegt, het wordt die lui ook veel te gemakkelijk gemaakt. Iedereen die wil werken, kan werken hoor, moet je maar denken. Er is werk genoeg hoor! En die lui van het woonwagenkamp zijn helemaal erg, die zijn allemaal te lui om te werken en maar in grote wagens rijden van onze centen en maar wiet telen. En iedereen weet toch dat al die “kampers” allemaal in drugs en wapens handelen. Ze hebben pas geleden weer zo’ n wietplantage opgerold op dat kamp. Het schijnt nog een hele rel geworden te zijn met de politie.”

Sjoerd:

“Ik ben het helemaal met jullie eens hoor, het is maar gemakkelijk ook, even naar de gemeente lopen en je hand ophouden. Maar heus, niet alle woonwagenbewoners handelen in drugs. Kijk maar naar Barry Breemers en zijn familie. Daar hoor je toch nooit rare dingen over, want anders had Visscher hem ook niet hier aangenomen. Je kunt toch niet van Barry zeggen dat hij te lui is om te werken.”

Eddy:

“Ach wat man! Zit toch niet zo dom te kletsen! Iedereen weet toch dat die kampers niet deugen en dan hebben wij nog zo’n waardeloze kamper als die Barry Breemers bij ons op de hal. Ik snap toch niet waarom ze die vieze vlooiënbaal van een Breemers aangenomen hebben. Werken doet hij amper en hij is altijd en eeuwig te laat. Waar is die vieze kamper trouwens? Zit hij weer op de plee? Ik ben benieuwd hoe lang hij er dit keer overdoet.”

Eddy en Ronald lachen hard, maar Sjoerd hult zich in veelzeggend stilzwijgen.

Ronald: *(met leedvermaak)*

“Misschien moet je die deur nog beter dichtdoen of die kast er voor schuiven. Eens zien hoelang hij er dan overdoet om er uit te komen. Tjonge, wat zal Visscher weer schelden op die vieze kamper. Dat wordt weer lachen straks.”

Eddy: *(minachtend)*

“Vandaag of morgen vliegt die kamper toch wel de laan uit. Visscher is het allang spuugzat met die Breemers en heeft hem al meerdere keren gewaarschuwd.”

Sjoerd:

“Zo kan die wel weer hoor! Zo erg is het toch niet met die Barry? Waarom moeten jullie die jongen elke keer hebben? Het is best een geschikte vent, al is het wel een stille, maar hij is nooit te beroerd om over te werken.”

Eddy: *(schamper)*

“Het is een achterbakse stiekemer, die het achter de ellebogen heeft. Pas maar op dat hij je portemonnee niet rolt. Of zijn jullie ineens vriendjes geworden?”

Sjoerd: *(overredend)*

“Nou neen hoor, maar jullie kunnen het niet maken om die jongen elke keer op de WC op te sluiten. Uiteindelijk doet hij niemand kwaad.”

Eddy: *(verachtelijk)*

“Ach man, bemoei je toch met je eigen zaken! Ze hadden die rare kamper nooit aan moeten nemen. Wij hebben al genoeg trammelant met al die buitenlanders op de fabriek! Die moeten ze ook allemaal de deur uittrappen. Ze spreken amper normaal Nederlands en werken willen ze ook niet.”

Dan komt Barry gehaast binnen.

Barry: *(met zachte stem)*

“Goedemorgen allemaal.”

En hij neemt zijn plaats in achter de lopende band.

Eddy: *(laatdunkend en spottend)*

“Ook goedemorgen! Wij zijn al lang begonnen hoor. Kon je weer je bed niet uitkomen of zat je weer lekker op de plee? Het is ook altijd wel wat met dat woonwagenvolk, te lui om te werken. Je trekt liever van de steun of kweekt nog liever wietplantjes.”

Ronald: *(treiterend)*

“Tet wiet waait weg. Heb je nog zo’ n stekkie, zo’ n lekker stekkie van de hennepplant? Lekker vers geteelt op het woonwagenkamp. Of doe je tegenwoordig ook in wapens?”

Dan komt ploegbaas Visscher het toneel op en hij loopt naar het viertal toe.

Visscher: *(gemaakt amicaal)*

“Goedemorgen mannen. Een goed weekeinde gehad? Maar nu aan het werk hoor, die partij moet vanmiddag de deur nog uit. Vooruit aanpakken mannen en gaan met die banaan!”

En vervolgens speciaal gericht tegen Barry op zeer strenge toon:

“En dat geldt ook voor jou Breemers. Jij was weer eens te laat, hé. Dat is al de zoveelste keer. Dat moet niet te vaak gebeuren hoor. Goed begrepen Breemers?”

Barry: *(bedeesd)*

“Ja mijnheer Visscher.”

En gaat aan het werk.

Eddy: *(minachtend)*

“Wat een uitslover! Als Visscher er bij is, werkt hij wel, maar ondertussen...”

Eddy en Ronald lachen hard en hatelijk en Barry zwijgt.

Dan gaat de toeter. Het is pauze en de mannen lopen richting kantine en Barry blijft alleen

achter.

Barry: *(mistroostig)*

“Ik wilde maar dat Visscher mij eens wilde geloven, dat ik er niets aan kon doen dat ik weer te laat was.

Die rotzakken hebben mij weer in de plee opgesloten en tja, ik moest maar weer zien hoe ik eruit kwam. Maar ja, dat gelooft die Visscher natuurlijk nooit. Visscher en die andere kerels zien mij toch maar als die luie vieze “kamper” die nergens voor wil deugen. En waarom zij mij toch altijd moeten hebben! Ik snap er echt niets van, ik doe niemand kwaad en wil heel gewoon werken en niets meer of minder.”

Loopt met hangende schouders richting kantine.

Scène 2.

De pauze is voorbij en de mannen lopen naar hun werkplek.

Barry komt als laatste binnen en neemt snel zijn plaats in achter de lopende band.

Ronald: *(Springt overdreven als een aap op en neer en krabt zich demonstratief op zogenaamde vlooiën en luizen)*

“Ik heb mij toch ineens een jeuk. Het lijkt wel of ik vlooiën heb. Hoe zal dat toch komen hé?”

Eddy: *(minachtend en honend)*

“Hoe zal dat toch komen hé? Zal die kamper geen vlooiën hebben? He Breemers, Ronald heeft last van vlooiën. Hoe zal dat toch komen? Heb jij soms last van vlooiën? Was jij je wel Breemers? Ik heb nog wel vlooiënpoeier voor je!”

Barry blijft echter zwijgen en doet met gebogen hoofd zijn werk.

Ronald en Eddy springen overdreven als zich zelf vlooiende apen op en neer en krabben zich demonstratief op vlooiën en luizen en lachen hard.

Sjoerd schudt afkeurend zijn hoofd, maar durft niks te zeggen.

Eddy loopt ineens achter Barry, pakt snel zijn bril af en verstopt de bril ergens in zijn jaszak.

Eddy: *(treiterend)*

“He, Schele Barry, ben je je brilletje weer eens kwijt? Dan moet je zoeken hé, zoeken in alle hoeken.”

Barry: *(smekend)*

“Toe nou Ed. Geef mij mijn bril terug. Je weet toch dat ik geen steek zie zonder die bril. Doe toch niet zo flauw. Geef die bril toch terug.”

Eddy:

“Neen maar, hij kan nog praten ook. Wil jij je bril terug? Dat kan hoor! Hier onderkruip!” en vervolgens smijt Eddy Barry’ s bril een heel eind de fabriekshal in.

Barry rent er achter aan en raapt zijn bril op, dit tot groot leedvermaak van zijn collega’s.

Dan komt Visscher weer het toneel op en hij staat pal voor Barry, die zijn bril opraapt en op de neus zet.

Visscher: *(nijdig)*

“Wat is er nu weer Breemers? Ben je niet aan het werk? Het is ook altijd wel wat met jou, maar ik waarschuw je. Zodra je nog een keer te laat komt of zomaar rondhangt op de afdeling, kun je echt vertrekken. Voor jou tien anderen! Onthoud dat heel goed Breemers!”

Barry: *(bedeesd)*

“Ja mijnheer Visscher”.

Eddy: (*minachtend*)

“Wat een slijmbal!” en bauwt overdreven Barry na “Ja, mijnheer Visscher, goed mijnheer Visscher.”

Eddy en Ronald lachen hard, en Sjoerd schudt opnieuw afkeurend zijn hoofd, maar zegt niets en ondertussen gaat het viertal aan het werk.

Dan gaat opnieuw de toeter. De werkdag is afgelopen en de mannen mogen naar huis.

Eddy en Ronald lopen snel naar buiten.

Eddy:

“Tot morgen hoor”, en tegen Barry: “En morgen niet weer te laat komen hoor. Je weet wat Visscher heeft gezegd!” en duwt Barry intimiderend opzij.

“Je staat in de weg Breemers!”

Sjoerd loopt met Barry mee naar buiten.

Sjoerd: (*opbeurend en vriendelijk*)

“Ach Barry, ze menen het niet zo kwaad hoor en Visscher is ook de kwaadste niet.

Hij moppert wel vaker, maar hij meent het echt niet zo kwaad. Trek je er maar niet al te veel van aan als Visscher tegen je tekeer gaat. Hij zet je echt niet zomaar op straat! Tot morgen en nog een prettige avond”

Barry:

“Tot morgen!”

En hij gaat achter Sjoerd het toneel af.

Enkele dagen later.

Barry is er nog niet en Visscher is daarover zeer geïrriteerd.

Visscher: *(geïrriteerd)*

“Dit moet een keer afgelopen zijn met die Barry Breemers. Hij is altijd en eeuwig te laat. Maar ja, wat wil je ook met die woonwagenbewoners. Ik had die kerel nooit aan moeten nemen.”
Eddy en Ronald knikken instemmend, maar zodra Visscher zich omdraait hebben ze de grootste lol en leedvermaak.

Ze hebben Barry weer opgesloten in het toilet.

Eddy: *(fluisterend en buiten gehoorsafstand van Visscher)*

“Hij zit weer op de plee hoor! Heb je die kast er nog voor geschoven?”

Ronald: *(fluisterend en gniffelend)*

“Ja zeker, dat wordt nog lachen straks. Dan is die kamper nog later dan anders en wordt Visscher nog kwader.”

Sjoerd zegt niets, maar schudt afkeurend zijn hoofd.

Barry komt even later gehaast binnen lopen.

Visscher: *(Op zeer harde en intimiderende toon)*

“Barry Breemers, dit is al de zoveelste keer dat je binnenkomt. Nog een keer en jij bent deze week hier voor het laatst. Goed begrepen?”

Eddy: *(venijnig sissend)*

“Dat heb je nu eenmaal met dat kampvolk. Ze zijn allemaal te lui om te werken en ze houden liever hun hand op. En zijn vader was precies eender, een ordinaire zuiplap die liever van de steun trok dan normaal te werken!”

Barry:

(Richt zich in volle lengte op, hij kijkt bijzonder woedend en is dat ook).

“En jij moet je grote bek houden over mijn vader! Jij durft Visscher natuurlijk niet te vertellen dat jullie mij elke dag in de plee opsluiten. Maar nu heb ik er meer dan genoeg van!

Stelletje klootzakken!”

(Hij vliegt Eddy en Ronald aan, er ontstaat een stevige knokpartij, die er beslist niet om liegt.

Barry deelt stevige dreunen uit, en raakt Eddy op een gegeven moment tegen zijn hoofd.

Eddy valt ongelukkig neer en raakt buiten bewustzijn door de dreun en valt letterlijk tegen

Ronald aan).

Ronald: *(schreeuwt in paniek)*

“Een ambulance! Bel een ambulance!”

Hoe dit afloopt....!?

Vragen voor het discussieblad

Had dit afschuwelijke drama voorkomen kunnen worden?

Wat vinden jullie van het optreden van ploegbaas Visscher?

Waarom werd Barry zo verschrikkelijk gepest door zijn collega's?

Vinden jullie dat Barry een hoge gevangenisstraf moet krijgen?

Moeten zijn collega's en leidinggevende ook vervolgd worden?

Komt pesten op de werkvloer ook bij jullie bedrijf voor?

Hoe kan pesten op de werkvloer voorkomen/gestopt worden?

Welke maatregelen moeten hiervoor getroffen worden?

Zouden daders niet juridisch aangepakt of ontslagen kunnen worden?

Wat kunnen volgens jullie de gevolgen zijn van pesten op de werkvloer voor het slachtoffer?

Een doordenker:

Wat bezielt normale mensen om hun collega's te pesten?